

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm I. Constitutis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

CAPITVLVM I.

Constitutis.

PARAPHRASIS.

Prior & Canonici de Guisburgh coram iudicibus delegatis agebant contra Praepositum de Berillo, super possessione Ecclesiae de Lamento, & quia Praepositus contumax fuerat, Prior missus est in possessionem Ecclesiae, Custodiæ causa, cum autem intra annum Praepositus cautionem non obtulerit de parendo juri (licet voluntatem offerendi habuerit, & pars altera recipere parata fuerit.) Alexander III. decernit, ut post lapsum anni, veram possessionem Ecclesiae Prior absque contradictione retineat, salvo jure proprietatis, si super ea Praepositus actionem intentare voluerit.

SYMMARIVM.

1. Propter contumaciam Rei potest fieri missio in possessionem, etiam in iuribus spiritualibus, nisi agatur de jure beneficiali.
2. Ad pœnam contumaciae declinandam, non sufficit habuisse voluntatem tantum cautionem praestandi de parendo juri, si in effectu præstata ea non fuit, modo facultas non desit eam praestandi.

Nota I. Etiam in iuribus spiritualibus, videlicet si agatur de jure subiectionis, jure patronatis, jure inventandi, aut de Ecclesia, propter contumaciam Rei, missio fieri potest in possessionem, ut h̄c, &c. seq. Excipe nisi agatur de jure beneficiali, c. i. b. t. in 6. ubi plenè explicabimus.

Nota II. Non sufficit ad pœnam contumaciae declinandam, quod aliquis habuerit voluntatem praestandi cautionem de parendo juri, si in effectu non præsttit, nam ubi factum requiritur, voluntas faciendo non sufficit, etiam ad pœnam declinandam, intelligi tamen id debet, dummodo facultas voluntatem implendi, vide-

licet cautionem praestandi non desit, iuxta gloss. hic verb. Parati. & gl. in cap. Non satis. 14. diſt. 86. Nam voluntas pro facto reputatur, ubi factum excludit necessitas seu necessarium impedimentum, teste S. Bernardo Epist. 77. ad Hugonem de S. Victore. Deinde limitari debet, nisi per partem adversariam steterit, quo minus cautio recipetur, uti constat ex hoc cap. verb. Parati. in cl. gl. quid autem dicendum sit, si per judicem stet, dicetur c. seq.

CAPITVLUM II.

Cum sicut.

PARAPHRASIS.

Inter Abbatissam & Conventum de SS. Trinitate, ex una parte, & Subdecanum ex altera parte erat controversia super quadam Ecclesia, ea à sede Apostolica tribus iudicibus delegata fuit, qui Moniales, ob contumaciam Subdecani, miserūt in possessionem rei petitæ, causa custodiæ, quod cum intellexisset Subdecanus, accessit ad unum delegatorem (nam alter eorum mortuus, tertius autem absens erat) eiq; oblatâ cautione, petivit in possessionem restitui, sed obtainere id non potuit, hoc intellecto respondit Clemens III. Non obstante, quod interim annus elapsus sit, Subdecanum receptâ ab ipso cautione de parendo juri, in possessionem restituendū esse, si per ipsum non steterit, quo minus intra annum cautionem dederit, possessionemque receperit.

SYMMARIVM.

1. Qui contumax prius possessionem in rem custodiæ causa passus fuit, si postmodum intra annum cautionem de parendo Iuri obtulerit, ac per eum non stet, quo minus hac recipiatur, post eam præstitam restitutus est.
2. Sufficit autem cautionem hanc offerri persona honesta, si nec judici ea offerri possit, nec parti.

Nota